GAIP

Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

Resolució 1815/2025, de 13 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1497/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació i Formació Professional. Escola Marià Cubí i Soler de Malgrat de Mar.

Informació reclamada: Factures, tiquets o qualsevol altre document a nom de l'escola o pagat per la mateixa d'una data concreta.

Sentit de la resolució: Estimació parcial.

Resum: La informació sol·licitada i reclamada, si es disposa, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG informació pública i qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit. Quant als límits i accés parcial a la informació pública, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a la seva aplicació que ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. La GAIP no ha pogut comprovar de forma fefaent la concurrència de límits per la manca de col·laboració. Amb tot, i d'ofici, no n'aprecia cap dels previstos en l'article 21 LTAIPBG. Quant a la protecció de dades, caldrà atendre les previsions de l'article 24 LTAIPBG. En la informació sol·licitada (factures, tiquets de compra o altres documents pagats) hi podria haver dades de caràcter personal que no són merament identificatives. En aquest supòsit, la persona reclamant no ha motivat l'interès en l'accés a la informació pública. Tot i que, certament, l'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació, conèixer-la pot facilitar la ponderació en benefici del dret d'accés quan, com és el cas, en la informació hi pot haver límits derivats de la protecció de dades. Amb tot, cal tenir en compte la finalitat de la Llei de transparència, que és el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública. Per això aquesta Comissió considera que conèixer la despesa imputada en un centre escolar en una data concreta (23 de juny) pot ser rellevant per a conèixer la gestió dels recursos públics i, per tant, considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a la informació sol·licitada amb la prèvia anonimització de les dades de caràcter personal que puguin resultar excessives per al control de la gestió administrativa (DNI de persones físiques, comptes bancaris, adreces) d'acord amb el que estableixen els articles 24 i 25 LTAIPBG.

Paraules clau: Generalitat. Departaments. Persona física. Centre escolars. Factures. Tiquets. Pagaments. Reclamació contra silenci. Mediacions. Impossibilitat de mediació. Límits. Dades personals. Anonimització. Manca de col·laboració. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 2 de setembre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1497/2025, presentada per una persona física contra l'Escola Marià Cubí i Soler de Malgrat de Mar. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

   La persona reclamant manifesta que el Departament no ha respost la seva SAIP.

2. El 3 de juliol de 2025 la persona reclamant adreça una sol·licitud d'informació pública a l'Escola Marià Cubí i Soler de Malgrat de Mar en la qual demana:

   "Totes les factures, tiquets de compra o qualsevol altre document a nom de l'escola o pagat per la mateixa i que tinguin com a data d'emissió el 23 de juny de 2025."

3. El 5 de setembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

4. En la mateixa data la GAIP tramet al Departament d'Educació i Formació Professional (DEFP) La Reclamació i li requereix perquè en el termini de cinc dies faci arribar les dades identificatives i de contacte (nom i càrrec dins l'organització, correu electrònic i telèfon) de la persona o persones que representaran l'Administració a la sessió de mediació així com dues possibles dates per a programar la celebració de la sessió i pel cas que es vulgui celebrar per mitjans telemàtics, indiqui els motius de la preferència.

5. El 23 de setembre es reitera la petició de dades al Departament i se li requereix que en el termini de quinze dies faci arribar l'informe amb el seu posicionament, així com l'expedient relatiu a la SAIP i identificació, si escau, de les terceres persones que resultin afectades per la informació l'accés a la qual es reclama.

6. El 24 d'octubre de 2025 el vocal mediador certifica la impossibilitat de mediació per la manca de col·laboració del Departament d'Educació i Formació Professional de la Generalitat de Catalunya en la convocatòria de la sessió de mediació i el dia 27 es trasllada a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Manca de col·laboració

L'antecedent 6 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació ja que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre l'estimació del dret d'accés a la informació pública i límits

La informació sol·licitada i reclamada –factures, tiquets de compra o qualsevol altre document a nom de l'escola o pagat per la mateixa i que tinguin com a data d'emissió el 23 de juny de 2025 - si es disposa, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la

seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit. L'exercici, doncs, del dret d'accés a la informació pública resta condicionat per l'eventual concurrència de límits que puguin justificar, d'acord amb les previsions de l'LTAIPBG, un accés parcial o una denegació de l'accés a la informació.

Cal recordar que el Departament és un subjecte obligat per la LTAIPBG (art. 3.1) a atendre i resoldre, dins el termini i en la forma escaient, les sol·licituds d'accés que li presentin les persones que exerceixen el seu dret d'accés a la informació pública.

Quant als límits i accés parcial a la informació pública, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a la seva aplicació: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". I aquests límits "han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació" (article 22.1 LTAIPBG).

En el cas que ens ocupa la GAIP no ha pogut comprovar fefaent la concurrència de cap dels límits previstos perquè no ha accedit a la informació reclamada i, a més, el Departament, com que no ha col·laborat amb aquesta Comissió en aquest procediment tampoc ha defensat l'existència de cap element que permeti limitar l'abast del dret d'accés a la informació. Amb tot, aquesta Comissió analitza la documentació sol·licitada tenint en compte, en primer lloc, que no n'aprecia cap dels límits inclosos en l'article 21 LTAIPBG. Quant a la protecció de dades, caldrà atendre les previsions de l'article 24 LTAIPBG que estableix en l'apartat 1 que "s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits". I l'apartat 2 d'aquest article, pel que fa a dades personal no incloses en l'article 23 LTAIPBG, estableix que es pot donar accés amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i

els drets de les persones afectades; i que per a dur a terme aquesta ponderació cal tenir en compte, entre altres, la finalitat de l'accés i les garanties que s'ofereixin (b), el fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat (c) i el fet que pugui afectar la seguretat de les persones (d).

En la informació sol·licitada (factures, tiquets de compra o altres documents pagats) hi podria haver dades de caràcter personal que no són merament identificatives. Tenint en compte el que disposa el Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació (en concret articles 6 i 7), les factures en general contindran, con a mínim, les dades corresponents al número de factura, la data d'expedició, el nom i cognoms, la raó o denominació social completa, tant de l'obligat a expedir la factura com el destinatari de les operacions; el NIF; el domicili de l'obligat i del destinatari, entre d'altres. En el cas de factures simplificades inclouran, entre d'altres, el NIF, el nom i cognoms, així com la raó o denominació social completa de l'obligat a la seva expedició. També hi podria haver altra informació relacionada amb l'activitat que justifica la factura i que podria afectar a terceres persones.

En aquest supòsit, la persona reclamant no ha motivat l'interès en l'accés a la informació pública. Tot i que, certament, l'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació (article 18.2 LTAIPBG), conèixer-la pot ser facilitar la ponderació en benefici del dret d'accés quan, com és el cas, en la informació hi pot haver límits derivats de la protecció de dades. Amb tot, cal tenir en compte la finalitat de la Llei de transparència, que és "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública."

Dit això, aquesta Comissió considera que conèixer la despesa imputada en un centre escolar en una data concreta (23 de juny) pot ser rellevant per a conèixer la gestió dels recursos públics i, per tant, considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a la informació sol·licitada amb la prèvia anonimització de les dades de caràcter personal que puguin resultar excessives per al control de la gestió administrativa (DNI de persones físiques, comptes bancaris, adreces) d'acord amb el que estableixen els articles 24 i 25 LTAIPBG.

Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, l'administració ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

Amb tot, és convenient reiterar de nou que atesa la manca de col·laboració del Departament, té la responsabilitat exclusiva a aplicar, si escau, el règim previst als articles 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

4. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents. I l'article 67 i 68 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. I en cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el seu compliment.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de

Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.*b* LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.*k* RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de novembre de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1497/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir al Departament d'Educació i Formació Professional que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir al Departament d'Educació i Formació Professional a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1497/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.